

[Finansministeren.]

finansminister er meget grovere, han foreslår det dobbelte! Det er ikke ærlig argumentation at sige sådan. Jeg må gøre opmærksom på, at jeg foreslår 20 pct. til staten og 10 pct. til kommunerne. Det er de 20 pct., der skal sammenlignes med de 15 pct. Men hertil kommer, at i mine 20 pct. er også indbefattet den beskatning, der tidligere gik til den fælleskommunale udligningsfond, som der slet ikke var taget stilling til i det lovforslag, der blev fremsat af det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen i sin tid.

Jeg når til den konklusion, som måske ikke er så behagelig for mig, at det, jeg her har foreslået, nærmest er en lidt mildere beskatning end det, der blev foreslået dengang. Jeg ville tro, at man skulle tage 35 pct., hvis man skulle tage noget, der var rimeligt både i forhold til dengang og i forhold til den beskatning, der finder sted i øvrigt at andre former for indtægt. Der er to grunde til, at jeg har foreslået de 30 pct. Den ene er, at vedrørende realisations-avancerne i forbindelse med afskrivningsreglerne foreslog jeg 35 pct.; vi enedes under drøftelserne herom om 30 pct., og så synes jeg, det var urimeligt nu at komme med 35 pct. Det andet er, at jeg var opmærksom på — det ærede medlem hr. Niels Andersen var inde på det — at når man skal sammenligne med, hvordan beskatningen ville være, hvis disse fortjenester blev beskattet som normal indtægt, er der nogle tilfælde, hvor denne beskatning bliver lidt højere, og nogle, hvor den bliver lidt lavere, og så synes jeg, at man hellere må være rimelig over for skatteyderne og lægge beskatningen lidt under gennemsnittet. Det er det, der er sket, og så synes jeg, det er noget urimeligt, at det skal fremstilles, som om jeg her har foreslået en meget alvorlig skærpelse af beskatningen. Det er ikke tilfældet, særlig når man tager i betragtning, at jeg jo har foreslået for alle kategorier af særlige indtægter, at de første 1 000 kr. skal være skattefri; det er noget meget væsentligt, særlig for små indtægter af denne karakter. Det betyder f. eks., at for indtægten 2 000 kr. bliver denne skat kun 15 pct.; er indtægten 3 000 kr., bliver den 20 pct.; det varer altså noget, inden man når op på de 30 pct.

Det tredje punkt har jeg allerede været noget inde på. Jeg foreslår akkurat lige som den borgerlige regering i 1953, at denne særlige indtægtsbeskatning ikke skal være fradragsberettiget. Der stod udtrykkeligt i det lovforslag, der blev fremsat i marts 1953 — jeg tror i § 14, nr. 8 — at den særlige indkomstskat ikke kunne trækkes fra. Og så må jeg nok spørge: hvad er det for et angreb? Hvad er det, som det ærede medlem hr. Poul Møller siger, for en logisk forlængelse af det, jeg tidligere har foreslået, der er tale om her? Simpelt hen det samme, som det ærede medlem hr. Poul Møller har været med til at foreslå og med til at anbefale fra denne talerstol. Jeg kan forstå — nu kommer jeg til det — hvis det ærede medlem hr. Poul Møller mener, at han har taget fejl dengang, så synes jeg, det ærede medlem skulle sige dette og forklare, hvordan han nu vil have beskatningen foretaget. Men på dette punkt ville det give nogle højst ejendommelige resultater, hvis den særlige indkomstskat skulle kunne trækkes fra; det ville betyde, at den særlige indkomstskats størrelse ville være afhængig af, hvilken indkomst de pågældende ville få de følgende år, så folk med store indkomster vil få meget mere rabat end folk med små indkomster. Det ville være en uretfærdig og tilfældig ordning, som jeg tror vanskeligt ville kunne begrundes, og det var vel også den egentlige årsag til, at man ikke foreslog det i 1953.

Dernæst vil jeg gerne sige noget om §§ 32-35 i afsnit III, som vedrører den foreslåede omlægning af forsørgerbegrebet. Også på dette punkt er det, der er foreslået her, praktisk talt det samme, som blev foreslået i marts 1953; dog synes jeg nok, at min bestemmelse om den faktiske forsørgerpligt er noget bedre, end hvad der blev foreslået dengang. Herom blev der sagt, at det må vi overveje nøje. Det må vi naturligvis. Det har vi også gjort inden for regeringen, og jeg skal kort nævne de forskellige ting, vi har overvejet. En del af disse ting har været fremdraget i fremsættelses-talen, men trænger øjensynligt til lidt opfriskning.

Jeg vil for det første gøre opmærksom på, at ved denne lovgivning over vi en retfærdighedshandling mod alle ikke-forsørgere. Forholdet er jo det, at talrige ikke-forsørgere